

Art amb molt de fons

El Museu d'Art de Girona presenta una mirada del Fons d'Art de l'Avui que permet captar les pulsions de l'art català als anys setanta, vuitanta i noranta

Les obres van ser donades pels artistes per donar suport al projecte d'una premsa catalana

Dels anys setanta als noranta van passar força coses artísticament parlant a Catalunya. Començaven els setanta amb la maduresa de l'abstracció que a Catalunya va prendre cos amb l'informalisme. Tàpies i Miró eren actius i, darrere seu, els joves artistes conceptuals encetarien una pugna per matar el pare que al llarg dels vuitanta i noranta s'esvairia perquè l'art evolucionaria cap a la barreja de tendències, la incorporació de la fotografia i, ja als noranta, la interrelació de tot plegat sota l'influx digital.

Tot el dinamisme creatiu de les tres dècades es materialitza en l'exposició inaugurada ahir al Museu d'Art de Girona [<http://museuart.com>]

70's-90's. D'una certa abstracció a l'art conceptual, amb obres del fons del diari Avui que la comissària de la mostra, Pilar Parcerisas, ha seleccionat per articular un discurs que va més enllà de la casuística de tractar-se d'obres donades i no adquirides amb un criteri de selecció determinat. "Tot i que si volguéssim fer un discurs sense cap mena d'esclatxa potser hauríem d'incorporar alguna peça, el fons de l'Avui permet explicar la pulsio artística del món de l'art en aquest període", explica Parcerisas.

El Fons d'Art de l'Avui es va crear arran de la sortida del diari l'any 1976, tot i que un any abans ja s'havia fet una crida als artistes catalans per mostrar el seu suport per editar el primer diari en català des de la Guerra Civil. La resposta va ser un clam. Miró i Tàpies, com es pot contemplar a la mostra, van fer un gest que va ser seguit per nombrosos artistes catalans de tota mena d'estils i tendències. Les primeres obres donades ja van ser exposades al públic en una mostra a la Fundació Miró de Barcelona poc abans que el diari sortís al carrer. Són peces que van néixer amb el caliu de la gent, el mateix caliu que va provocar el fet de veure un diari en català al quiosc.

El 2004, en entrar en fallida l'empresa editora, el fons va passar a tenir custòdia judicial fins que el 2010, sent conseller de Cultura Joan Manuel Tresserras, la Generalitat el va adquirir i actualment està dipositat al Museu d'Art de Girona, des d'on es pretén dinamitzar el conjunt oferint amb altres comissaris noves mirades de la col·lecció. Pilar Parcerisas, no obstant això, encarà donarà una nova mirada del fons amb una petita mostra l'any vinent en què mostrarà obres "que per qüestió d'espai no hi hem pogut encabir i que fan referència a les darreres donacions que recullen els canvis que s'estaven produint en l'art a principis dels noranta", explica.

La comissària de la mostra ha articular el discurs en diferents apartats que comencen amb Vers una abstracció lírica i constructiva, en què es pot contemplar com "els artistes que als anys cinquanta havien militat en l'informalisme gestual i textual refinen el seu llenguatge i evolucionen cap a una abstracció que minimitza el gest". I així tenim obres de Tàpies, Hernández Pjuan, Ràfols-Casamada, Josep Niebla i Alfons Borrell, entre altres. Parcerisas fa lliscar el fons aplegant amb més trets comuns obres i autors en què es poden trobar complicitats com ara les geometries i moviment d'Andreu Alfaro i de Jordi i Iago Pericot; la utilització povera d'objectes com els que fan servir Viladecans, Sergi Aguilar, Benet Ferré o Gonçal Sobré; la poesia visual i

gràfica amb treballs de Brossa, Benet Rossell o Enric Satué; la poètica efímera conceptual amb noms com els de Joan Rabascall, García Sevilla, Jordi Cerdà, Eulàlia, Carles Pazos, Fina Miralles, Grup de Treball, Muntadas, Francesc Abad o Miralda, i un últim apartat que Parcerisas ha titulat Abstracció radical. Pintura i escultura vers un art de concepte en què l'espectador trobarà les propostes de Carme Aguadé, Rosa Siré, Àngels Ribé, Torres Monsó o Chanco. "Des de la perspectiva del temps ens trobem grans obres. Grans obres, en petit format, que donaven aleshores els artistes consagrats, i grans obres dels creadors joves que donaven el que acabaven de fer." La mostra es pot visitar fins al 3 de novembre.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 25-07-2019, Pàgina 34

-El Punt Avui. Nacional 25-07-2019, Pàgina 20

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1641603-art-amb-molt-de-fons.html>